

LUDAS MATYI

a magyar nép mulattató képes ujsága.

Megjelenik
minden vasárnap.

Ára 3 óra
csak egy forint.

Az előfizetési pénz
a kiadó-hivatalba
Magyar-utca 1-ső szám alatt
küldendő.

Pest, decz. 29.
1867.

39. szám.

Gyűjtőknek
öt előfizető
után
tiszteletpéldány jár.

SZERKESZTŐI IRODA:

Magyar-utca 1. sz.
ide küldendő mindenféle kézirat,
mely Ludas Matyi-nak van
száma.

Bucsu az ó esztendőtol.

M. ACADEMIA
LÖNYVTÁRA

Mért ne számlálnók el vívmányaid sorra?
Számptalanok azok, talán több mint kéne..
Sok tücsköt bogarat tukmáltál e honra —
Mire még Deák sem mondhatja azt .. bene!

Adtál nyolcz minisztert, kik — meg kell vallani —
Ha bele ülnek a piros bársony székbe:
Ugy illenek oda — mint kokhin khinai
Kokasok a rozzant tyukól tetejébe.

Gentlemann mindegyik, csupán az a fátum,
Hogy egyre dicsérik — mint cigány a lovát —
Minő dicső ez az új elaborátum:
A minek mi hinni nem akarunk tovább.

Adtál egy pompásan fegyelmezett pártot,
Melynek szilárd elve hajlékony mint nádszál,
Mely a közösügyes szoszba úgy bemártott:
Hogy az adónk harmincz perczenttel feljebb száll.

Meghagytad magnak a stemplit és finánczot,
S miképen megütik Bécsben most a drótot:
Akkép kell járnunk hajh! azt a quóta tánczot..
Persze csak addig mig nem mondunk bankrótot.

Jót állattál négy száz millió bankóért —
Forgattad nevünket egy üres váltóra,
Jó, hogy még Lónyay kétszer annyit nem kért,
A jobboldal azt is meg szavazta volna.

És ha ujoncz kell a honvédminiszternek —
S a böles majoritás úgy találja jónak:
Nem lévén már becse a magyar embernek —
Adunk mi azt is majd generális Johnak.

Nem panaszoljuk fel, minő roszt volt multad..
Bárha megrabolva megyünk a jövőnek, —
Eldobunk magunktól mint már elavultat..
Örvendve, hogy egyszer megszökhetünk töled-

LUDAS MATYI.

Karácson- és ujévi ajándékul.

Tiszta rokonszenvvel ajánljuk a n. é. közönség figyelmébe „az országos magyar képzőművészeti társulat” sorsjegyeit, melyek 80 darab 12,000 frt. értékű nyereményekre vannak felosztva.

Egy sorsjegy ára 50 kr., tíz sorsjegy után egy **ingyen** sorsjegy adatik.

Diskurszus

Iczik szomszéd és Mihály gazda között.

Mihály. Hevesből hát már vissza hívta akormány a királyibiztost, hanem lássa szomszéd! — én még most sem foghatom fel, hogy tulajdonképen miért is kellett szétkergetni azt a megyei bizottmányt?

Iczik. Miért kellett? hát azért mert nagyon Nem et h-esen ment uttan min-

den. —

Mihály. Hogy ment volna? hiszen az a Németh a 48-iki alkotmányt védte.

Iczik. Már akhármít védett, de a magyar független felelős miniszteriommak nem lehetett megengedni, hogy úgy menjen a dolog, a mint a németnek tetszik. —

Iczik. Thodja khend Mihály gazda! khi az urszághus khépviselek khüzütt a legesleg nagyubb bujithogatu gyujthugatu, izgathu reactionáros?

Mihály. Bizony nem tudom én szomszéd! talán Miletics vagy Dobzsánszki?

Iczik. Nem tholálta khend Mihály gazda! a herr vun Patay!

Mihály. Enye szomszéd! hogy mondhat már iij vadat.

Iczik. Nem én mundtham hallja khend! — hanem a gráf Andrassy miniszther elnök mundá az országgyölésen, hogy a reactiu musthanság veres thullat visel. A herr vun Patay pedig az egyetlen egy khépviselek, khinek kholoppja mellett miutha csak az urszágyölés tart, mindig veres thull van. E szerint tehát csak is ü a reactionáros.

Mihály. Ugy? a már más, ha a miniszterelnök mondja, tudja Iczik szomszéd! azt a példabeszédet: urnak, bolondnak minden szabad.

A postás karácsoni köszöntője.

Itt vagyok imm'ron
Itt a szent karácson.
Minden tisztos háznál
Szerenese tanyázzon.
Kinek kinek adja . . .
Meg azt az ur isten!
Mire szüksége van
Mi neki még pinesen.
Gazdagnak jó szívet,
Hogy máson segéljen, —
Szegénynek telt erszényt
Hogy bu nélkül éljen.
Erőt, egészséget —
Minden hazafinak
Kissé jobb erkölcsöt
A jobboldalnak
Virágzó jövődöt
Szép magyar hazánknek
Számos éveket még
Kossuth jó apánknek.

Varga Károly urnak **Kömlődön**: A czimzalag hibás, a könyvben rendben van a félelvi előlzetés.

Köszönet nyilvánítás.

Miután Mészáros Károly ur a „Ludas Matyi“ tulajdonosa és felelős szerkesztője 1868-ik év elejétől kezdve lapja kiadási kezelését is maga fogja eszközölni s így alólirt eddigi kiadóknak e lapra vonatkozó mindennemű felelősége megszűnik a t. ez. közönségnek eddigi pártolásaért őszinte köszönetünket ezennel tiszteletteljesen kifejezzük

Pest, 1867 december 22.

Első magyar egyesületi könyvnyomda
Fanda és társai.

ELŐFIZETÉSI ÁR

a magyarnép mulattató képes ujsága

„LUDAS MATYI“

évnegyedre 1 frt., félévre 2 frt., egész évre 4 frt

A határozott szabadelvű politikai heti lap

„A NÉP SZAVA“

évnegyedre szinte 1 frt., félévre 2 frt., egész évre 4 f

Gyűjtőknek minden öt előfizető után tiszteletpéldány jár.

Az előfizetési pénzek bérmentve f. év december utóljáig a kiadó-hivatalba Magyar-utca 1. szám alá küldendők.

MÉSZÁROS KÁROLY,

mindkét lapnak tulajdonosa és felelős szerkesztője.

Egy titkos kém (siczli) elfogott levele.

(Kuriozumul azoknak, kik még titkos referádát nem olvastak.)

Méltóságos gróf ur!

Kivánsága szerént mindent elkövettem mostanáig, hogy biztos tudomást szerezzek magamnak a muszka rubelféle pénzkiosztásról.

B—vel V—nál voltam, sok mindenféléről elbeszélgettünk utóbbi utazását illetőleg. Hogy Turinba volt Kossuthnál bevallotta, a mire én azt válaszolám, hogy milyen kár és fájdalom ezen régi öreg honvédtiszteket szenvedni látni a nélkül, hogy Kossuth segédkezet nyujtana nekik, noha mindent elkövetnek itt a hazába Kossuth elvét fenntartani. Erre aztán V. azt mondá, hogy Kossuth jelenleg nincs olyan helyzetbe, hogy tehetne valamit értük, de lehet, hogy ha a dolgok meg nem javulnak — fog tenni.

Arról tehát én részemről megvagyok győződve, hogy ezen urak közül egyik sem kapott azon részről pénzt, melyet gróf ur emliteni méltóztatott; sőt annyit mondhatok bizonyosan, hogy ezen honvédtisztek mindnyájan a legnagyobb szegénységben vannak, mert mindenkitől kölcsönöznek. Például nekem mult hét óta tartozik D—cs 21 frttal, H—r 5 frttal, H—th 5 frttal, B—y 5 frttal, — V—g már régóta 3 frttal. Most hogy elment H—th és V—g tegnap reggel J—y-vel Tokajba a párviadal miatt, nem volt utraváló pénzüik és véletlenül B—y bátyjától kaptak 50 frtot kölcsön vasárnap reggelig lefizetésre, mire J—y kötelezte magát. A párviadal ma reggel történt meg 9 órakor, — eredményét még nem tudjuk.

Ha csakugyan kaptak volna pénzt a fentemlített urak? B—y-tól okvetetlen megtudtam volna, mert ez b o r mellett nagyon közlékeny. De mindamelllett a jövőbe is figyelemmel fogom ezen dolgot kísérni.

Remélem, hogy D—ky méltóságodnak referált már Á—ról, ki egy néplapot fog kiadni és most irt vagy épen írja a kérvénylevelet Kossuthhoz, hogy az első cikliket 5 sziveskednék azon lapba írni. A levél R—ynének fog iratni s J—nak adressáltatni Turinba.

Vasárnap ismét gyűlést tart a demokratikus klub a Beleznai kertben.

A honvéd demokratismus megoszlott, egy része Bakosba jár még, de nagyobb része a veres tollas P—y et compagni a Geistháza mulatnak egy külön szobába K—y nevezetű demokratórral, ki dicsekedett tegnap este hogy ő és V—cs 800 fiatal embernél többet öszveszedtek, hogy a királynak maeszkazénét csináljanak a koronázás alkalmára. Ezen 800 egyén még mindig szolgálatjára áll V—nek akármely alkalomkor.

A jogász demokrata körben azt tervezik hogy Somsich Pált megverjék. T—y és S—y-től hallottam. Ma R—y Mártonnal ebédeltem a Vadászkiirtben, ki V—n a a magyar gözhajótársaság ügynöke, ő Pécsről jött, hol Kossuthot meg választották. Valami plakátokról beszélt, melybe Miksics pesti iparlovagnak adatik ki ottan, s mint ilyen fogassék el s adassék át a hatóságnak. Ezen egyén azt mondja, hogy Miksics nálok is volt Vácson mint a kormány megbizottja, de a kormányt is megcsalta, mert ott fizetett a hol nem kellett volna, és a kapott pénz nagyobb részét a maga zsebére rakta. Átaljában mint csaló-
rúl beszéltek róla, ha tehát csakugyan a kormány szolgálatába lenne, bátor vagyok méltóságodnak a mondottakat figyelmébe ajánlani.

Maradok méltóságod mindenkor

bü szolgálja

K. — Imre, honvéd kapitány

Eredeti levelek.

XLVIII.

Téns uram!

*Csak látom én, hogy magyar ember nem ért az alkuváshoz, mióta prédikálnak az országgyűlésen azok az urak? oszt még se tudják kereken kimondani, hogy ad biz a feki egy garajczárt is az olyan-
nak, a ki csak azért csinálta az adósságot, hogy minket rontsék meg. Hogy is lehet ez a magyar olyan bolond, hogy kifizeti a más hunczut adósságát? — de hát tud az a nimet sógor a nyelvin, ad neki arany sarkantyut, arany keresztet, báróvá, goróffá teszi, meg komiszáriussá, oszt kész érte fellalni az ides testvérjét; megvakul tőlle, nem gondol a menybeli üdvösségével sem, ha már egyszer körül nyalták Bécsből.*

Biz uram! nagyon neki felejtkeztek azok az urak ott az országgyűlési jobboldalon; eszükbe sem jut, hogy nem csak ők vannak ott egyedül, — azt hiszik a jó emberek, hogy az országban is több a jobboldalas, — több biz a fene. — Majd megvállik a jövő választáskor, — majd meglássák, hogy többet ugyan abba az ország házába nem mászik egy sem azok közül, a kik most úgy el quótásodtak. Hogy fogadta mindegyik 65-be, mikor megválasztották követnek lelkire testire, hogy így úgy pártolja majd a 48-at? — hogy nem enged a nimetnek, egy Istene lelke neki a szabadság és Magyarország függetlensége, csak hogy megválasszák, oszt ehun van ni. mintha csak más beszélt volna ükemék szájával, bezzeg megfordították a köpönyeget, bele rittek a csárába bennünket úgy, hogy ki nem mászunk hamarosan belőlle. — egye meg a feki az ilyen magyar embert.

Oszt hát nem akad egy szegény vármegye se olyan, a ki a maga követjének meg írná, hogy „komám egye fel a króta kendet, nem az igaz uton jár kend! — nem azt fogadta kend nekünk, mikor megválasztottuk; hanem hát csak nizi hallgattja, mint a metelyes birka, hogy szedegetik el aprónként a magyar ember jussát.

*Mert hát téns uram! el hidje kigyelmed, mér-
gembe olyanokat huzok a marhára néha az ilyenekért, mintha jobboldali képriselő vóna.*

Biz uram! restellem ezt a dógot, de hát hiába én magam nem segíthetek rajta, — hanem hiszer úgy lesz a hogy lesz, — majd meg issza még ennek a levét valaki.

Hanem ni téns uram! most olvasok egy igazán derik egy könyvet, Toldi István uram írta a pápista papokról, ennye teringettét be guszthusomra befűt a pátereknek, bezzeg tudja minden csinját, biny-nyát, sohse hittem, hogy némelyik reverendába olyan sok álnokság lakhatik. Sok diák szó van ebbe

a könyvbe téns uram! hanem valamennyi közt egy sem ötlött úgy a szemembe mint e hogy „jus prima noctis.“ mondja meg csak kigyelmed, hogy nem valami jójéle has növesztő ételféle lesz e, mert annyit már gyanítok, hogy mihent a papok szeretik, hát annak bizonyosan jónak kell lenni; oszt azt mondja Toldi uram ugyan abba a könyvbe, hogy azt a jót is a pap urak találták fel? — én nem tudom, hanem abba a könyvbe van, még pedig nyomtatva.

Hát még a pápa ü kigyelmét kogyteremti nyakon? tyih szórom a kedvét, — még üyet uram nem olvastam sohase; mond az arról mindent csak jót nem; — hanem hiszen én is annyit mondok paraszt füvel, hogy hát, ha már ü kigyelme a pápa, csakugyan annak a szegény Péter apostolnak a helyettes bojtárja! hát ne járják aranyba, ezüstbe, meg ne nyalassa mással a bozskorát, ha már csakugyan ember, mint akárki más; hanem járják ükeme is czigány halat fogdosni a Tiberis partjára, hanem hát biz akkor nem igen kereshetne ám a hal úrából olyan drága gyémántos gyűrűt, mint a milyen a kis újján fityeg, hogy megrakul az ember a fényétől.

Na csak téns uram! annyit mondok én erről a könyvről, hogy iskolába kék tanítani a gyerekeknek, fogadom nem lenne jobboldalas képviseelő egyből sem a meik megtanulná; hanem csak az eleje nem tetszik, addig a míg a papokra nem kerül a sor. Hajdanába Toldy Miklós is erős ember volt uram a testire, mert sok embernek a koponyájára vert, de ez a mostani Toldi István, a ki ezt a könyvet írta, ezerszer erősebb a maga pennájával, mert agyon ütött velle vagy 30—80 ezer papot, válják egészségére ükemének.

Hát azt olvasta-e kigyelmed! hogy Pozsonyba Deák Ferencz uramat meg választották disz polgárnak? alkalmasint azért uggyi, mert ott egysincsen díszes polgár? na de jó, hogy így történt, mert majd is meggyen jó példával előre Deák téns uram a közt a sok totyakos német közt. —

Vajjon meg emáncibálták-e már a zsidókat téns uram! mert váltig beszélgetnek róla itt mifelénk*) — hanem akármit csinálnak vellek, még most vagy tíz husz esztendeig nehezen szokik el ez a maga régi szokásaitól, mert fogadom én, hogy ha valamik viczispány lesz is, könyebb lesz a lelkinék, ha az ország dolga közt egy kicsit majd csaklizhat, ha másra nem —hát nyulbörre, mert hát a viribe van már, mint a sz. Dávid macskájának az egérfogás. Sz— Dávid is azt állította a maga macskájáról, hogy úgy meg van a tanítva, hogy míg ükeme vacsorál, addig mindig tartja a szál gyertyát, oszt semmi félével se lehet rá venni, hogy ellökje a gyertyát.

*) Átagrottunk már rajta, mint a kabai csizmadia a garadján.
Matyi.

Egyszer osztán az udvari bolondja sz. Dávidnak megfogott egy egeret, oszt épp akkor eresztette el az asztalon, mikor tartotta a macska a gyertyát, s a mint észre vette a czicza: — biz úgy a földhöz vágta a gyertyát, mintha sose lett volna a lába közt, s megfogta az egeret.

Na lássa hát kérem téns uram! viribe van az embernek is ekképpen a gyarlóság. Hány ember vágta a földhöz a hazafiságot odafenn Pesten — azért hogy az aranysarkantyut az arany keresztet meg a sok jó konczt elfoghassa?

Ugyi téns uram! hogy hát csak „hunczut az ember?“

Karakán Marozl

gulyábojtár.

Vigasz.

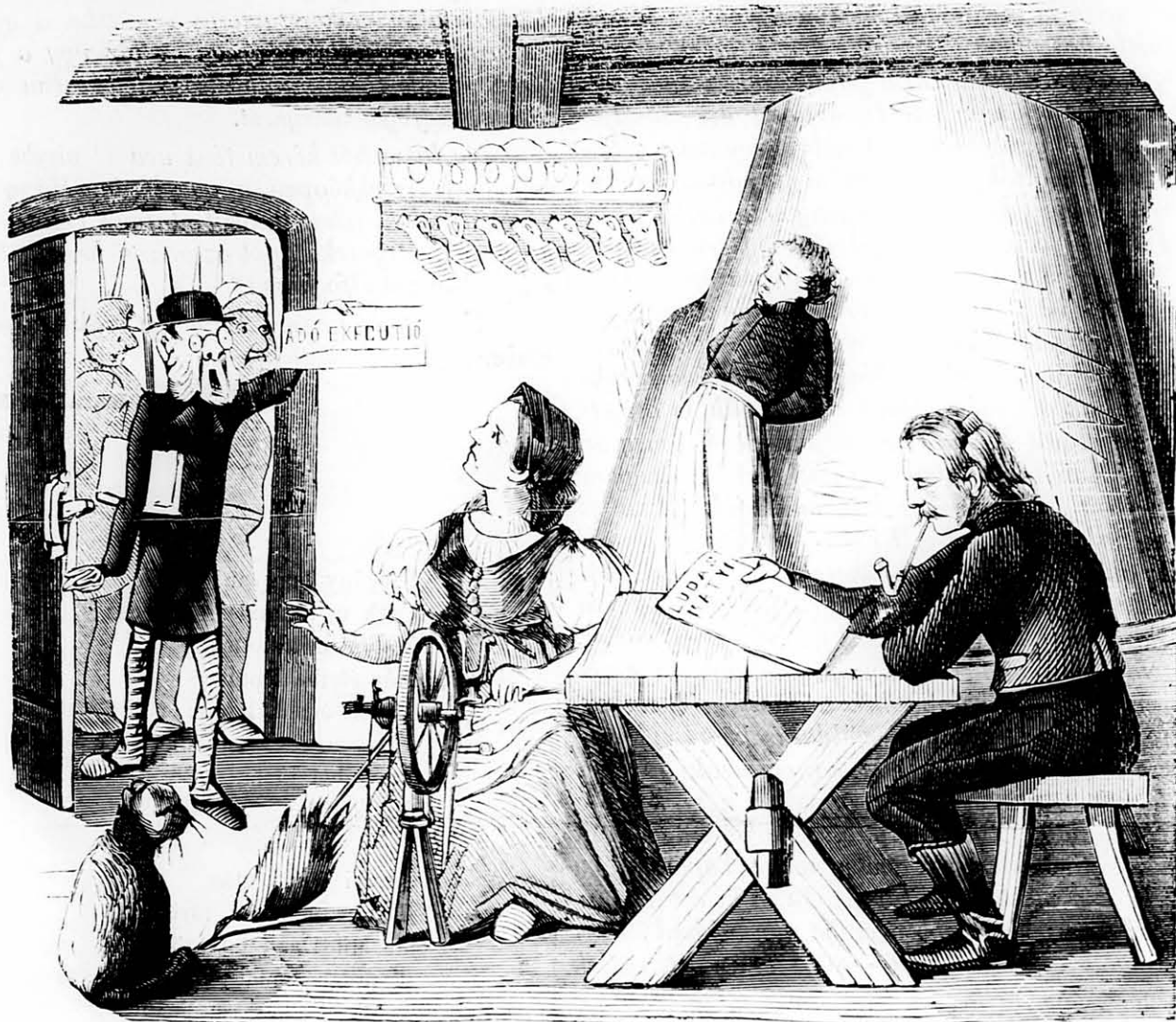
Szegény magyar! látom
Csak úgy ámulsz, képedsz,
Midőn az alkotmány
Már életbe lépett,
Midőn érzed, látod:
Hogy a negyvennyolcznak
Jaivaiból jó ha —
Megkerti egy . . . nyolczad.

Annyi hü-hó után
Tudom nem azt vártad,
— Mit Deák üdvözöl
Tornyán Buda várnak. —
Sem azt: hogy a fináncz
— Lónyay fináncza,
Czifra kostököd a
Zsebedből kirántsa.

Valamint az sem volt
Reményleni kedved:
Hogy az adóért még
Nálad . . . dobot vernek.
És hogy a hatalmas
„Szabad sajtó“ szóra,
Tiltva legyen Kossuth
Prédikációja.

De hogy hitted volna!
De hogy hitted volna
Hogy az a „jobboldal“
Bécs szekerét tolja.
Hogy annyi tisztelt ur
Hivatalért élve . . .
Be másszék szépen a
Lajtántuli lébe!

A boldog ujévi

A vidéken sok gazdánál így köszönt be az ujév.

Szegény magyar! bizony
Te ugyan megjártad,
Kóstolójában-e
Czifra alkotmánynak.
Ámde azért még is
Ne háborogj vérig,
Mivel — a nótaként —
„Nem lesz e mindég így.“

Borura — derü kél,
Télre — tavasz támad.
Panasz után — mosoly
Üditi arczádat . . .
Ám a „Deákpárt“ is
Árva fejed felett . . .
Nem örökre trónol:
Kihányja a seprít,
A mi fölül került —
Az igazi jó bor.

Szittya.

Pattantyúk.

Egerben közelebb Aradi színtársulata a „világosi gyásznapok“ című színművet adván elő, a fegyverletételi jelenet meghatóan sikerült, miért is a közönség azt újra szeretne volna látni.

A megye egyik szabadelvű fia így szöla erre az újrázókhoz: „engedjék el az ismétlést barátim! elég volt azt egyszer is látni.“

Szabad. kir. Esztergom városa a napokban azt kérvényezte az országgyűléshez, hogy mintegy 60 ezer forintot tevő deficitje az országos alaphól fiztessék ki.

A nyomtatott kérvényből mindegyik képviselő kapott egy példányt s így Besze is, hanem csodák csodája! az ő példánya már ilyen végzéssel vala ellátva:

Szabad. kir. Esztergom városának ezen kérvénye alaposnak találtván, — a képviselőház december 27-i ülésén egyhangulag elhatározott: hogy a hiányzó 60 ezer forint Besze bankóval fiztessék ki.“

kvóta exequálók.

A fővárosban pedig Ludas Matyinál így köszöntik az újévet.

Az ungvári vérengző választás folytán kiküldött három képviselő befejezte már a vizsgálatot. A vizsgálat eredménye alkalmasint a lesz: hogy Kandó minisztertervezéses urat verifikálni fogják.

Hogy hogy?

Hát ugy édes atyámfia! hogy ahova holmi I a t o r e le fogas prókátorokat küldenek, elhegedülte sz. Dávidt az igazságot.

Osztrák krisztkindli fejében Lónyai ur Karácson szombatján a sószevények biztosítására pótlékul ismét meg szavaztatott száz milliót

Daczára, hogy a finanszminiszter ur azt állította . . . hogy ez a száz millió reánk nézve nem teher . . . de biz azzal vagy száz ötven képviselő, — köztök Deák és Kemény is ugy meg terheltte a gyónrást, hogy szavazás alkalmával mindnyáját „betegek” deklarálták a jelenvoltak.

Tehát Szathmár is királyi biztost kap, a miért félre tette az újenezek összeírását sürgető miniszteri rendeletet?

Na bizony hát elis mondhatja majd Szatmár, hogy a közönsügyes boldog alkotmányval **satt** már.

Mi különbség van a legátus és delegátus között?

Hát a legátusok ünnep előtt választanak legátiót; a delegátusok pedig ünnep után választattak meg delegátióba. Ez utóbbiak tehát post festa kántálnak.

Újévtől fogva tehát a kormánynak is lesz egy viczezlapja!

No legalább meglátjuk, minők a hivatalos viczezek? Doktor lesz a szerkesztője, tehát rendeletre fogja be adni hánytatóit a publikumnak.

A legáltalóbb viczezen ezen kormány élezlapnál mindenestre a lesz: hogy ezuttal a doktor nem a patientsét, hanem önmagát öli meg.

Idilli találka.

Barna kis lány lép elő a
Kis kapuajtó meglől,
Lámpát tartva bal kezében,
A fonóba megyen épen —
Dalolgatva . . . egyedül.

Vis a vi köpenybe bujva
Ballag egy délceleg arszlán!
Balkezére kesztyűt huzva —
Jobb szemére zwikker szurva . . .
Opera zeng ajakán.

Midőn egymás mellé érnek:
Im a krinolin vitéz . . .
A kis leányt átkarolja —
Csábszavakkal ostromolja . . .
Ajka már is esókra kész . . .

„Kis gerliczém! itt egy puszi!”
Szólt a dandi! s rá nyomon
A leányka kis kacsója —
Mintha csak villám lett volna:
Ugy teremtetten pofon.

48-as.

Frakk gescheft vízzel.

(Meséli Csalán Péter.)

Diák koromba egy három emeletes ház legfelső emeletében laktam Pesten — vagy harmadmagammal.

Magasan laktunk mint a madarak, szabadok voltunk mint a madarak, de koplaltunk is eleget mint a madarak, szegények is voltunk mint a madarak s épp azért is voltunk a lehető legkonokabb jó madarak.

Nállunk a pénz mindennap érezte a maga iszonyu szükségességét, — de különösen egy alkalommal retentően elkellvén: elhatároztunk három szál frakkot a selejtesebbjeiből valami jámbor handlé tutorsága alá bocsátani, — mely határozat érvényesítésére éppen egy az utczán kiabáló handlé alkalmat is nyújtott csakhamar.

Lekiáltottunk, s meginvitáltuk a gescheftsmannt a harmadik emeletbe s mig fellábolt az érdemes handlé, addig a három szál frakk szét lön terpesztve a padimentomon. —

„Ghute Thag — hohn szí ephesz zü verkajfen?”

— Igen, igen atyafi! három szép frakkot akarnánk eladni, mit ad érte?

Frákkh, frákkh, — szólla Jakab ur s felemelve egyenkint miértöleg megvizitált minden ránczot, mintha bolhát keresett volna bennök. A fr á k k h must nagyon ulcsu ruha, — dhorubja veszett drágaság thizenlt gorrosché is.

„Már pedig ezért mindegyikért egy egy forintot fog magam nekünk adni pengőben?”

— Nu vo denken se hin ein Güld'n . . . atyhió, nem küll — s avval igazodott az atyafi kifelé, hanem én is intettem egyik laktársamnak a ki előtte az ajtót bezárta, mig én meg egy hat itezés mozdó kancsót elővevék s megkínáltam véle, hogy igyék a jó színviből.

Hanem a jordán igen mentegetődzött, hogy nem szomjas, de más menekülés nem lévén, kénytelen volt abból egy jót huzni, s inkább ráfogta magára, hogy csakugyan jól esett, mert különben is szomjas volt.

Azután megint rá kezdtek a gsheftelést, még pedig oly sikerrel, hogy mihent a kancsó füléhez nyultam itatás végett, már öt garassal megint többet ígért Jakab ur.

Nem akarom hosszasan le írni, hányszor ivott Jakab ur s hányszor ígért többet öt garassal, hanem annyi bizonyos, hogy mentől jobban közeledtünk a meghatározott egy phl ng ü f u r i n t kerek számához, annyival inkább kevesebbet ígért mindég. Denique mikor már még is látta Jakab uram! hogy kívülről mink szoritjuk, belülről meg a mozdó víz feszíti, e körülmények kényszerűségénél fogva meg adta magát is, a phengüt is — s az alkuba annyira bele izzadt, hogy utoljára már maga kért vizet.

Három frakk és három iteze viz igy esuzott három phngüért s még ráadásul Jakab handlé vagy 150 grádieson lötyögtette le a vizet, hanem a mint leért, neki is állott a zugnak s legalább szabadult fél fertályig önterhétől, melyet mink diktáltunk bele a frakkok ráadásul.

Egy penzionált Smerlingiánus folyamodása.

Nagyméltóságu pénzügyminiszter ur!

Közölte velem a x . . . i m. k. adóhivatal méltósá godnak . . . sz. alatt kelt kegyes leiratát, melyben engemet 250 fnt. évi nyugdíjban részesített méltóztatott.

Midőn egy részt méltó hála tölti el keblemet méltóságodnak esekély személyemről megemlékezéséért, nem titkolhatom el másrészt fájdalommat se, azon esekély összeg utalványozására gondolván, mely a mai világban, midőn a becsületen kívül minden oly drága — csak kevéssel több mint semmi. Azért is midőn elégedetlenségem méltó okait következőkben tennem le méltóságod becses személye elé:

1-ször. Életem viruló korát 18 éveken keresztül itt éltem le, és már a negyvenedik év gondja nehezül soh gonddal nem élt fejem fölé s elhizott természetemnél fogy államszolgálatra képes nem vagyok.

2-ször. Hogy még csak egy emeletes házam s az x . . . i piaczkellő közepén.

3-ször. Hogy eddigelé csak 25—30,000 frtot ka toztathatok 30—40% mellett szükölködő embertárs felségelésére.

4-szer. Hogy a boldogemlékü Bach—Schmer rendszert hűségesen keresztül szolgáltam s még is es 400 frtos privát hivatalt kaphattam:

Alázattal esedezem, hogy a fennt irt nyugdíjjat leg alább két annyira felemelni méltóztatassék, annyival is inkább, mert a nyomorékok koldulhatnak, de az ép kéz-lábu embereknek kényelem kell!!

legalázato abb szolgálja
Kaczozenmajer Fridolin
vált cs. k. adó-elfelügyelő.

A honvéd panasza.

Honvéd voltam én is, harczos jó katona!
Osztottam a sebet, és magam is nyertem,
Ahol a szabadság villámmal harczola . .
A véres fővényen magam is hevertem.
Homlokomon a seb, — hajh! nem nyulok oda,
Hiszen az én hazám pirul már érettem,
Megveti a multat, mély gyászba takarja —
— Temess el engemet örök isten karja!

Láttam a vért folyni a szent haza földjén,
Idegen hadserget dulti láttam rajta,
Vérbe fult el a köny, ujjongott az önkény,
Én azt hittem akkor e népirtó harczba
Hol a haza szólit, az ő szava törvény,
S átkos ellenség az, mely kebelét marja.
Mig karomat birtam, küzdöttem hiába!
Sötét gyász borult a diadal napjára.

Diadalt hirdetett kelet, észak nyugat,
Örök dicsőséget a magyar nevének.
Délnek forró dala zengé el a multat,
A magyar nevérol hangozott az ének.
Én is ott állottam, készítém az utat,
A fényes jövőnek, hajh! akik küzdének . . .
Most sirban pihennek, — porba dölt az emlék,
Hol vannak a karok, melyek fölemeljék?

Láttam szélylyel szórva a lánczot, széttörve,
Láttam mint készítnek rabbilineset újra
Láttam mint riadt fel szép hazám öröme,
Érezem a gyászt, mely homlokára hulla.
Hallám mint dobogott a magyarnak földje,
Láttam szemfedőjét, óh mi vastag durva?
Vártam, vártam míg jő az igazság napja,
Meddig várjak isten méltányos karodra?

Vártam, vártam. Hajh! de hogy fölkelt a hajnal,
Nem nekem köszönt be, — enyim a gyalázat.
Mikor égni láttam égverő robajjal . . .
Kiállottam védni a felgyujtott házat.
Ott nem kellett várnom a vérhullatással,
Nézzétek! — nézzétek im az ember vázat!
Nem kell alamizsna, nem fog az már rajtam
Megrabolták multam, főmet hova hajtsam?

Vén krónikás.

Deák életkép.

A pataki deák élet egyik legszebb része az electió; mikor is a nagy csengetyü szavára az egész deákság már reggeli öt órakor lódulva tódul a nagy auditoriumba, hogy az elnöklő primáriushoz közelebb juthasson, ki is kinek kinek nevét ékes szólással felolvasva, az illető felszólitott még szebb ékes szóval mondja el az ünnepek neveit, hova szándékszik menni az istenigének hirdetésére, meg egy kissé hogy le rázhassa magáról egy karácsoni István vagy János napján, a hosszú diligentian ráragadt tudományos port.

Nagy a szomorúság persze, ha a papiroskájára irt kedvencz ünnepeket sorba elkapkodják előle a nagyobb deákok, de annál nagyobb öröme aztán annak, ki megkapta Mekkáját, hova zarándokolnia kell. Az ilyenek aztán gyakran ritmusbau szoktak felelni neveik felolvasásakor. — Például:

1. Búd Pere, Szt. András, Al- Fel-Füged, Encscsel, Ináncscsal.
2. Tardona cum Visnyo, Dédes, Májinka, Tapolcsány.
4. Hogy át essünk rajta hamarább:
Irjátok be nekem Abarát!
4. Pajtás! ha jut Nagy Szekeres?
Más falut akkor ne keress.
5. Kaszony, Zábszony, Csonkapapi
Ünnepe sem mindennapi.
6. Mi vón nékem jobb harapás,
Mint Atya. Genes vagy Barabás?
7. Édes szép öcsém! ne bántsod itt —
Fülesdet aztán Istvándit.
8. Talán engem is meg illet,
Uszka, Bökény, Magasliget?
9. Ha nincs előttem más korlát,
Legyen legátióm Korláth!

Epigrammák.

Adj helyt szép trikolor! most a svarezgelb lobogónak

Szükség nincs te read — Ős Buda várfalain —
Hirneved ősi dicsősséged most fereg emészti..
Régi szabadságunk sirba temette Deák!

Két hős, Pulszky! Kemény! közösügynek kvóta vitézei!

Kossuth uja fölött zsoldosi harezra kelének.
Huzták, — ám nem jött — mint rég a csökmei sárkány,

Jól kipirult bátor... küzdve e két gladiátor!
Nem leszen ám soha hős daliáink tette feledve:
Mert késő ivadék, — emlegetendi nevét.

A postás ujévi köszöntője.

Tisztelt jó uraim!	Csend, rend, figyelem hát!
„Ludas Matyi“ népe!	A míg muzsám szája, —
Ez uj esztendőnek	Köszöntő énekét
Beccses reggelére.	Végig elkántálja,
Elkészültem, el biz én	Magyar tiszta szivből
Egy kis verseeskére.	Ezeket kívánva:

Adjon isten a magyarnak
Minden szépet minden jót,
A mit szive lelke ohajt:
Erős konstitutiót.

Bajsa hegyes, lépte hegyes
Honvédserget eleget,
Minőt Szöny és Kápolnáról
A krónika emleget.

Lányt, paripát, posztót, pipát,
Gabnát, bort és pénzt sokat,
Madarászt is elegendőt,
Pusztitni a sasokat.

Stempli, quóta, gyászos nóta!
Elfogyjanak mint a hold,
És azután — soha, soha!
Ne érjenek ujulót.

Gróf Andrásy! s derék társi —
Magok lábán járjanak,
Maradjon el immár tőlök
Az a bécsi — — járszalag.

S miként Wenckheim ur bajusza,
Nöljön hirök szertesztét,
De ne abban mint eddig: — hogy
Csapjuk el a vármegyét.

Legyen béke e hazában: —
Ne legyen az üldözött —
Kit a multak szent emléke
Vértanukhoz kötözött.

Böszörményit ne környezze
Ráth ur sujtó fegyvere,
Szabaduljon a zár alól
Kossuth apánk levele.

Álljon minden megye helyén,
Mint Szatmár, és állni fog,
Meg ne hőköljön Pestként egy
Rajnerféle kalpagot.

És a szabolesi gyász módit —
A nyakába ne vegye,
Hogy a gunynak és kacajznak,
Önmagát ki ne tegye.

Adja isten hogy itt meg ott,
— Mely ma sárga fekete, —
Piros fejr zöld szint váltson
A tisztikar jelleme.

Adja isten végtére hogy
Minden magyar kebele:
Hazája szent szerelmével
Legyen telisded tele.

ELŐFIZETÉSI ÁR

a magyarnép mulattató képes ujsága

„LUDAS MATYI“

évnegyedre 1 frt., félévre 2 frt., egész évre 4 frt.

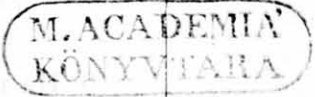
A határozott szabadelvű politikai heti lap

„A NÉP SZAVA“

évnegyedre szinte 1 frt, félévre 2 frt, egész évre 4 frt.

Gyűjtőknek minden öt előfizető után tiszteletpéldány jár.

Az előfizetési pénzek bérmentve f. év december utóljáig a kiadó-hivatalba Magyar-utca 1. szám alá küldendők.

MÉSZÁROS KÁROLY,

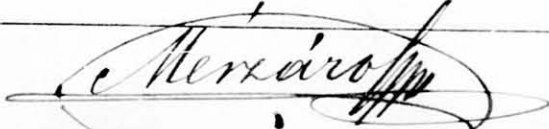
mindkét lapnak tulajdonosa és felelős szerkesztője.

Rajzoló Ujházy.]

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: MÉSZÁROS KÁROLY.

[Metsző Horváth

Kiadja és nyomtatja az Első magyar egyesületi könyvnyomda (Fanda és társai). 3 korona-utca 18. sz.

Handwritten text: Mészáros Károly